

The Still Voice of the Forest

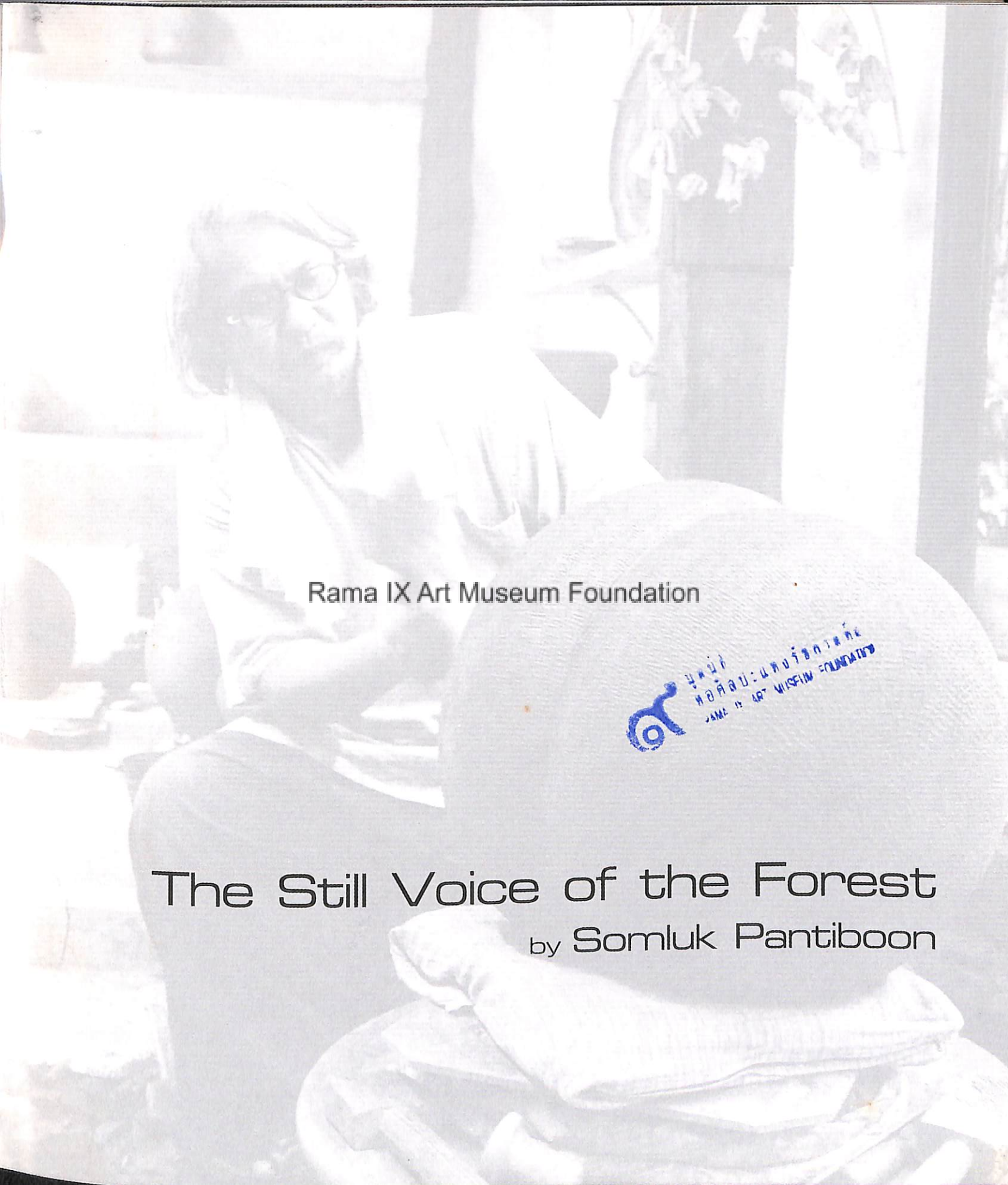
by Somluk Pantiboon

Rama IX Art Museum For

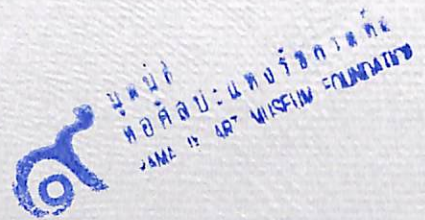

Rama IX Art Museum Foundation

November 12 - December 26, 2008
ARDEL Gallery of Modern Art

Rama IX Art Museum Foundation

The Still Voice of the Forest

by Somluk Pantiboon

ขอขอบคุณ

พระมหาวิมลชัย วชิรเมธี

คุณนิธิ สถาปิตานนท์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ถาวร โกอุดมวิทย์

Dr. Richard Frankel

คุณปราบดา หยุ่น

คุณสยาม พึ่งอุดม

คุณอังกฤษ อัจฉริยโสภณ

อาจารย์เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์

คุณเล็ก และ คุณน้ำหวาน

เครือข่ายลดโลกร้อนด้วยโลกที่เป็นธรรม (Thai Working Group on Climate Justice)

และทีมงานคอยดินแดงทุกคน

Rama IX Art Museum Foundation

Manager: Vimonmarn Khanthachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Orawan Khonwittayayothin
Curator: Thavorn Ko-udomvit
Assistant Curator: Hassapop Tangmahamek

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition
The Still Voice of the Forest
- Designed and Produced by Thavorn Ko-udomvit, Autcharavadee Sudprasert
- Photography by Somluk Pantiboon
- Translated by Manita Srisitanont
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
65/16 Chaiphruk Road, Taling Chan, Bangkok 10170
Tel. +66 2882-1010, +66 2422-9000 Fax. +66 2433-2742
- 2008 Copyright, Ardel Gallery of Modern Art
- Printed and Bound in Thailand
- 1,000 Copies

ผมเริ่มต้นรู้จักกับอาจารย์สมลักษณ์มากกว่าสิบปี ครั้งแรกที่ผมได้เห็นผลงานของอาจารย์ผมก็รู้สึกได้ว่า งานเครื่องเคลือบดินเผาของอาจารย์ไม่ใช่แค่ผลงานเครื่องเคลือบดินเผาธรรมดาที่พบเห็นได้ทั่วไป ยังได้พบปะพูดคุย เรียนรู้และมองเห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ อันเป็นเนื้อแท้ของความพอเพียงอย่างจริงแท้แล้ว ผมยังเข้าใจในแรงบันดาลใจและคุณค่าของสิ่งที่อาจารย์พากเพียรสร้างสรรค์

นิทรรศการ The Still Voice of the Forest ที่จัดแสดง ณ ARDEL Gallery of Modern Art ในครั้งนี้ จึงเป็นความภูมิใจของผมที่อาจารย์สมลักษณ์ได้ให้เกียรติกับอาร์เดลแกลเลอรี และเป็นครั้งแรกของหอศิลป์ร่วมสมัยอาร์เดลที่ได้นำเสนอผลงานศิลปะผ่านเครื่องเคลือบดินเผาที่สะท้อนแนวคิดการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ เคารพต่อวิถีชีวิตที่เกิดจากภายในของจิตที่บริสุทธิ์ของศิลปิน ผู้ถ่ายทอดพลังอันยิ่งใหญ่ภายใต้กฎของธรรมชาติที่มวลมนุษยชาติกำลังลืมมันไป

ถาวร โกอุดมวิทย์
ภัณฑารักษ์

Rama IX Art Museum Foundation

I have known Mr. Somluk for more than 10 years. The first time that I saw his artworks, I could sense that they were not ordinary ceramics. Especially, when I had a chance to talk to him, learn and witness his way of life that was harmoniously close to the nature which was the true characteristics of sufficiency, I could understand his inspiration and the value of his elaborate creation better.

"The Still Voice of the Forest" art exhibition at ARDEL Gallery of Modern Art is the pride of us, ARDEL Gallery, to present art through ceramics that reflect the concept of living our lives harmoniously with nature, respecting the thoughts that are filtered from the artist's peaceful mind. He is the artist who puts across the power of nature that humanity is about to forget.

Thavorn Ko-udomvit
Curator

ต้นกล้าแห่งความหวัง

ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ผมได้เริ่มเพาะกล้าไม้ เป็นไม้ป่าบ้าง ไม้ผลบ้าง ที่เมล็ดเริ่มร่วงหล่นในสวนหลังบ้านและแถวรอบๆ ที่ทำงาน หลังจากผมได้ปลูกต้นไม้เหล่านั้นมาได้เกือบ 20 ปี เพื่อเป็นร่มเงาเสียเป็นส่วนใหญ่ จะมีบ้างที่กินผลได้ และกินไปได้ จนถึงตอนนี้ ในสวนและรอบๆ ที่ทำงานของผมเลยกลายเป็นป่าย่อยๆ ที่มีทั้งต้นไม้ที่ขึ้นเองตามธรรมชาติและที่ปลูกเพิ่มเติมเท่าที่จะมีเวลาว่าง มีต้นลำต้น คอแลน ต้นจั่ว มะค่า มะก่า ประดู่ป่า มะม่วงป่า มะไฟ ขนุน แคนา มะเกว่น ฯลฯ และต้นไม้หลายชนิด เพราะต้นไม้เป็นไม้สารพัดประโยชน์ กินหน่อก็ดี ทำบ้านทำรั้วก็ได้ ทำเครื่องจักสานก็ได้

อันที่จริงวงจรชีวิตของต้นไม้ก็ไม่น่าสนใจอะไร ถ้าเราอยู่ไปอย่างปกติธรรมดาและไม่มีอาชีพทางการเกษตรและป่าไม้ ต้นไม้ก็ผลัดใบ ออกดอก ออกผล ร่วงหล่นไปตามฤดูกาล แต่ถ้าเราชอบสังเกตและให้เวลากับต้นไม้บ้าง เราก็จะได้เห็น “ความธรรมดาแต่มหัศจรรย์” เกิดขึ้นอย่างที่เราไม่เคยรู้เรื่องต้นไม้และวนเกษตรอย่างผมได้ ประสบด้วยตัวผมเอง

ไม้ไผ่ในสวน 2-3 กอ ออกดอกร่วงหล่นเต็มได้ต้นเป็นที่น่าฉงนและน่าสนใจ แต่ชาวบ้านที่อยู่ใกล้ๆ กันบอกผมว่า “มันได้ตายไปเสียแล้ว” ก็เลยเป็นความเสียใจอยู่บ้าง เพียง 1 ฤดูฝนผ่านไปเท่านั้น สิ่งที่ไม่เคยรู้มาก่อนในชีวิตก็เกิดขึ้น ดอกไม้ที่ร่วงหล่นเต็มได้ต้นเมื่อปีที่แล้วได้กลายเป็นต้นกล้าต้นใหม่เต็มได้ต้นเป็นหมื่นเป็นแสน

1 กล้าไผ่ ถ้าเอามาปลูกจะกลายเป็นหนึ่งกอไผ่ หนึ่งหมื่นหนึ่งแสนกล้าไผ่ จะกลายเป็นหนึ่งหมื่น

หนึ่งแสนกอไผ่ “ธรรมชาติมหัศจรรย์ยิ่งกว่าได้ทำงานมาสเตอร์พีซ 1 ชุดเลยทีเดียว” มันทำให้ผมได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งในวงจรชีวิตของต้นไม้และป่าไม้เหมือนที่เกิดขึ้นกับต้นลำต้นและต้นคอแลนได้ไม่กี่วันมานี้ที่ร่วงหล่นเต็มได้ต้น และต้นอ่อนออกเต็มสวน ผน ลม นก หนูพาไปถึงไหน ออกต้นใหม่ ที่นั่น ไม่แปลกใจเลยที่ภูเขาสุดลูกหูลูกตาตัดกับฟ้าสีครามเต็มไปด้วยต้นไม้แต่ไม่ได้มีใครปลูกเลยแม้แต่คนเดียว มันขึ้นของมันเอง

ผมได้ซื้อต้นชาหลายสายพันธุ์มาปลูกในเนื้อที่ 1 ไร่ในสวนเพื่อเป็นงานอดิเรก ชอบความเขียวขุ่มของต้นชา ชอบดื่มชา และอาชีพของผมเป็นช่างทำถ้วยชา แก้วชา กาแฟอยู่แล้ว ปลูกชาเอาไว้ต้อนรับแขกบ้าง ดื่มเองบ้าง

ปีแรกๆ ซื้อต้นชามาจากแม่ฮ่องสอนขึ้นได้ 3 ปีแล้ว เขียวขุ่มทั้งปี มี 2-3 ชนิด แต่ปีถัดไปถ้าเราจะปลูกเพิ่มเติมเราคงจะไม่จำเป็นต้องซื้อต้นชาอีกแล้ว เพราะเห็นเมล็ดชาขึ้นเต็มต้นไปหมด ชาบางชนิดเอาเมล็ดไปเพาะทำเป็นต้นอ่อนได้ แต่ชาบางชนิดต้องเพาะชำต้นอ่อนจากกิ่งชาที่ตัดมาจากต้นที่แก่ และไม่แปลกใจแต่อย่างใดที่มีคนพูดว่าชาของเขาทั้งหมดหลายร้อยหลายพันไร่ เกิดจากต้นชาหลังสวนของเขาเอง

การปลูกต้นไม้เลยกลายเป็นงานอดิเรกที่ผมรักและชอบไปเลยทีเดียว และอีกอย่างหนึ่งที่ชอบที่สุดคือการเก็บสะสมเมล็ดของต้นไม้ป่า เมล็ดของไม้ผล และพืชพันธุ์ธัญญาหาร มันช่างมีรูปทรงที่แปลก มีปริมาตรที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เหมือนเป็นงานประติมากรรม Organic Form ที่เกินกว่ามนุษย์จะคิดได้เลยทีเดียว

ที่จริงแล้วควรกลับมาอยู่บ้านเกิดอีกครั้งหนึ่ง หลังจากได้ไปเรียนหนังสือ ไปทำงานต่างแดน ท่องโลกกว้างก็เพราะความรักธรรมชาติ รักภูเขาดินไม้ เมฆหมอก ความหนาวเย็นตามธรรมชาติ และรักวิถีชีวิตที่สงบ วัฒนธรรมประเพณีของหมู่บ้านชนบทของภาคเหนือ

ในระยะเกือบ 20 ปีมานี้ เเท่าที่จำได้มีอะไรเกิดขึ้นมากมายรอบข้าง ภูเขาที่เขียวขจี ท้องฟ้าสีครามได้ถูกตัดทอนลงไปที่ละลูก ที่ละลูก ป่าต้นน้ำและป่าที่อยู่ตามภูเขาที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดลูกตามถูกตัดทิ้ง และกลับมาพืชบางชนิดที่เขาเรียกว่า “พืชเศรษฐกิจ” เข้ามาปลูกแทนที่ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา ฯลฯ หมู่บ้านที่สงบร่มเย็นตามชายทุ่งเนินเขากลับมีรีสอร์ทสวยหรูเข้ามาแทนที่ และไม่รู้ว่ามีหมอกหรือควันเต็มไปหมดจนหายใจไม่ออกในบางฤดู มีน้ำท่วมฉับพลันบ่อยมากขึ้นและไม่แน่ว่าในอนาคตอันใกล้อาจจะมีเหตุการณ์ที่เศร้าสลด อาจจะมีภูเขาได้เคลื่อนตัวพังทลายให้เห็นในเกือบทุกๆ ที่ Land Slide เป็นอันตรายอย่างยิ่ง

ภูเขา เนินเขา ถูกขุดเจาะเพื่อขายเป็นดินถมถนนหนทาง โครงการนานาชนิด ตึกแถวบ้านเรือนโดยไม่มีการกำหนดโซนให้แน่นอนและหาผู้รับผิดชอบไม่ได้ ดูเหมือนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ อย่างเห็นได้ชัดและน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง สังคมในชนบทที่สงบร่มเย็นและเป็นพี่น้องกัน พึ่งพาอาศัยกัน กลับกลายเป็นสังคมที่มีความสลับซับซ้อนเป็นอย่างยิ่งเกินกว่าที่จะเข้าใจกันได้ง่ายๆ การปรับตัวของผู้คนในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ได้ถูกปรับเปลี่ยนตามสภาพที่เกิดขึ้นและการเอาตัวรอดจากสังคมที่เปลี่ยนแปลงโดย

ไม่มีหนทางเลือกที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ และดูเหมือนเขาเหล่านั้นไม่ได้กำหนดเองเสียด้วยซ้ำ

ลักษณะที่เกิดขึ้นดังที่กล่าวมาแล้วดูเหมือนจะเกิดขึ้นในทุกๆ ที่และในทุกๆ ภาคของบ้านเราและเกิดขึ้นทั่วโลก ปัญหาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ไม่ใช่ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะในท้องถิ่นที่ผมอาศัยอยู่เท่านั้นอีกต่อไป อย่างที่ทุกๆ คนทั่วทั้งโลกก็รู้ดีว่ามันเป็นปัญหาของประเทศ ปัญหาของโลก

ที่จริงแล้ว ปัญหามันเกิดขึ้นเพราะเกิดจากค่านิยมการบริโภคนิยมของมนุษย์โลก และการจัดการที่จะให้สิ่งแวดล้อมของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลับคืนมานั้นดูจะหมดหนทางถ้าเป็นไปอย่างที่เป็นอยู่อย่างนี้ แต่สำหรับผมแล้ว ผมยังมีความหวังทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อสนองตอบตนเองและเท่าที่ตัวผมเองจะทำได้ และยังมี ความหวังกับมนุษย์ร่วมโลกที่อุทิศร่างกายแรงใจและมีความคิดไปทำนองเดียวกันซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมากขึ้นทั่วทั้งโลก สำหรับตัวผมเองนั้น ผมยังมี ต้นกล้าแห่งความหวัง ต้นกล้าไม้ต้นหนึ่งก็คงเปรียบเหมือนมนุษย์หนึ่งคน ถ้าได้เพาะบ่มให้ดี มีดินมีน้ำที่ดีก็จะเติบโตเป็นต้นไม้แห่งความหวังได้ ผลิดอกออกผลต่อไปจนไม่มีที่สิ้นสุด

จุดมุ่งหมายในการทำงานของผมครั้งนี้ ก็เพื่อการตอบสนองตนเองเป็นสำคัญ แต่อย่างน้อยถ้างานของผมทำให้ผู้คนได้รำลึกถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ตัวเองอาศัยอยู่บ้าง ผมก็มีความพอใจและถือว่าบรรลุความสำเร็จอย่างสูงสุดแล้ว เพราะงานของผมเปลี่ยนแปลงอะไรโลกไม่ได้เลย

สมลักษณ์ ปันติบุญ

10 ตุลาคม 2551

A Seed of Hope

During the last 2-3 years, I have started to plant the trees. Some of them are forest trees while others are fruit crops. I planted them from the seeds of the trees that I have grown for almost 20 years in my backyard and my office. Most of the trees were planted for shades. There are only a few of them that yield edible fruits. Nowadays, my garden and area around my office become a small forest full of natural trees, as well as those that I planted when I had spare times. They include a lot of trees such as San, Gorland, red-connon, Makha, Pradoo Pa, Ma Muang Pa, Ma Fai, jackfruit, Ma Kwen, etc., as well as many kinds of bamboo because it is the multi-purposes crop. Its shoot is edible while the trunk can be used for fencing and basketwork.

Actually, the tree cycle is not interesting if our occupation is not related to agriculture and forest. The trees shed leaves, blossom, yield the fruits and fall according to the seasons. If we enjoy observing and spending sometimes with the trees, we will see the "miraculous ordinariness" that a person without any knowledge about trees and agriculture has experienced.

2-3 clumps of bamboo blossomed. Their flowers fell down on the ground interestingly. However, the villagers living nearby told me that "They passed away." I felt sorry for it. As the rainy season passed, the thing that I had never known before happened. The bamboo flowers that fell on the ground last year became thousands of seedlings.

1 seedling of bamboo, if being planted,

it will become 1 clump of bamboo. 10,000 seedlings of bamboo will become 10,000 clumps of bamboo. "Nature is far more wonderful than one masterpiece collection." This made me deeply understand the life cycle of trees and forest as it also happened to San trees and Gorland trees lately. Their flowers fell down on the ground. Their seedlings were found everywhere, in the garden. They will grow wherever the rain, wind, birds and rats carry them to. It is not surprising to see the distant mountain with the blue skies at the background abundant with trees. No one plants them. They grow naturally.

I bought various kinds of tea tree in order to plant in my land of 1 Rai. This is my hobby. I like tea and the greenery of the tea tree. I produce pottery. I plant tea trees for myself and my guests.

During the first years, I bought the 2-3 kinds of tea tree from Mae Salong. After 3 years, if we wished to plant more of them, we did not have to buy another plant since their seeds were found everywhere on the trees. For some types of the tea tree, we could plant them from the seeds while others had to be planted from the branches. It is not surprising to hear some people saying that their tea trees planted in the vast land was originated from the one in their backyard.

Planting becomes my preferred hobby. Besides, another thing that I like best is collecting the seeds of the trees in the forest, fruits and crops. Their shapes are extraordinary. Their sizes are interesting.

They are similar to the organic form sculptures that are beyond our creativity.

Actually, I should come back to my hometown after leaving for study and work. I travel because I love the nature, mountains, trees, clouds and cool temperature, as well as the peaceful way of life and cultures of the north region.

During the past 20 years, as I can remember, there are many things happen to the surroundings. The green hills and blue skies are removed one by one. The abundant forests that originate water resource are cut. There economic crops such as corn, tapioca and rubber trees are planted instead. The peaceful villages around the hills are replaced with elegant resorts. Heavy fogs and hazes cover the town so sometimes it is difficult to breathe. Sudden floods take place more frequent. It is likely that, in the near future, the tragic incident might take place. The mountain might collapse. Land slide is dreadfully dangerous.

The mountain and the hill are excavated. The lateritic soils are sold for road and dwelling construction, as well as other projects. There is no zoning control or responsible person for such action. It seems that the nature and environment are degraded gradually. This problem becomes more obvious and worrying. The rural community that was once peaceful, dependent and under the system of relatives has become too complicated and beyond understanding. People in the society adjust themselves according to the

occurring status and their ways to struggle through the changing society without any better alternatives. It seems that they cannot define their own ways as well.

The mentioned conditions seem to take place everywhere and every region of Thailand and the world. Natural and environmental issues do not arise only in my region anymore. As we all know, they become the nation's problems, the world's problems.

Actually, the problems arise because of the rush of consumerism. It seems at wit's end to find ways to regain the balanced nature and environment under the present conditions. However, as for me, I still have hope. I would do anything that I can to serve my wish. I still have hope with growing number of people who devote themselves and share the same thoughts from around the world. As for me, I still have a seed of hope. A seed is comparable to a human being. If we carefully plant it with enough soil and water, it will grow and become the tree of hope that blossoms and yields result continually.

The aim of this collection is to serve my personal desire. However, if my artworks can somehow remind the viewers of the nature and the environment surrounding them, I would feel satisfied and consider myself achieving the greatest success because my artworks cannot change the world anyway.

Somluk Pantiboon

October 10, 2008

translated by Manita Srisitanont

สลับเสียงขับขาน

"The Still Voice of the Forest"

เมื่อครั้งที่ฉันยังเด็ก แม่เคยพูดไว้ว่า ยุคสมัยของลูก ผู้คนจะอยู่กันยากขึ้น สังคมของเราจะลำบากมากกว่าที่เคยเป็น ฉันรับฟังพลางเอียงคอขมวดคิ้วน้อยๆ ไม่เข้าใจว่าแม่พูดถึงอะไร ทำไมเราถึงต้องลำบากหรืออยู่กันยากมากขึ้นด้วย โลกก็เป็นอย่างที่เคยเป็นมานาน และในอนาคต มันก็อาจจะเป็นอย่างที่มันเคยเป็นมาไม่ใช่หรือ? คำถามในใจเด็กน้อยลอยค้างอยู่ในอากาศและเดินทางผ่านกาลเวลามาลึบกว่าปี โดยที่ฉันยังไม่เคยแน่ใจว่าแม่หมายถึงอะไร?

ตราบนับปัจจุบัน วิธีของโลกค่อยๆ หมุนเปลี่ยน อนาคตของแกนโลกเริ่มเป่เอียงจากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งที่ไม่เคยมีใครคาดหมาย แนวความคิดร่วมสมัยที่ถือกำเนิดและถูกโหมกระพือจากมือของยักษ์ใหญ่มหาอำนาจแม่คอมมิวนิสต์กับทุนบริวารกาศชนิดใหม่ที่ประกอบไปด้วยสารตั้งต้นแปลกประหลาด เช่น กลยุทธ์กระตุ้นยอดขาย การรีดกำไรจากผู้บริโภค การลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิต การกำจัดเศษซากขยะเคมี และการดัดแปลงทรัพยากรให้ตอบสนองต่อแผนการตลาดสูงสุด เราเดินทางผ่านกาลเวลามาเพียงไม่กี่สิบปี หากใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีมากกว่าที่บรรพบุรุษของเราเคยใช้เกินสามเท่าตัว ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคบริโภคนิยมส่งผลให้โลกถูกรีดเร้นราวกับลูกแกะหอมโซ่ในอุ้งมือของหมาป่าจอมเขมือบ

กระแสแห่งความสำนึกที่ตัวเริ่มต้นขึ้นเมื่อดาวเคราะห์สีน้ำเงินที่แสนอดทนของเราเริ่มบิดเอี้ยวร่างกายอย่างเมื่อยขบ ไม่ต่างอะไรกับการสลัดทิ้งเศษปรสิตรื้อที่เกาะกินร่างกายจนเจ้าของเหนื่อยหน่ายอ่อนล้า ที่สุดของความอดทนที่ใครหลายคนเรียกว่าขีดสุดของการรองรับ จึงระเบิดออกมาเป็นกระแสการเรียกร้องให้ผู้คนรู้สึกสำนึกตัว ยอมรับถึงความพลาดผิดที่เหล่าบรรพบุรุษผู้ชาญฉลาดและตัวเราเองได้กระทำทิ้งไว้ โลกอาจจะยังไม่สายเกินไป หากเรายอมทำความเข้าใจว่าช่วงขณะที่เราเผลอหายไปกับอำนาจการบริโภคอย่างไม่ยั้งคิด เราได้อะลว

ขว้างปาและทำลายล้างอะไรไปบ้าง

นักคิดหลายแขนงออกมาทิ่มหน้าเสนอความคิดอย่างลั่นหนทางว่า โลกใบน้อยของเรากำลังเดินทางไปสู่จุดจบที่ไม่อาจแก้ไข แสงอาทิตย์ที่ร้อนแรงกว่าเมื่อกาลก่อน ดินฟ้าอากาศที่กลั่นแกล้งเราทุกวิถีทาง และความผันผวนของทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยเอื้อต่อลมหายใจของเรากำลังสิ้นสะเทือนราวกับคนป่วยที่รอนาที่เนื้อร้ายไล่รุกเข้าหัวใจ ปลายทางของแนวความคิดนี้คือ เราไม่สามารถทำอะไรให้ดีขึ้นได้นอกจากจะยอมเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตไปสู่การดำรงอย่างแร้นแค้นเยี่ยงผู้คนในโลกกันดาร

อีกทางหนึ่ง ทางของคนที่ยังมองเห็นความหวังหนทางในแง่ที่เรียกร้องให้เราเร่งสำนึกตนและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การดำรงชีวิตให้ชิดใกล้กับความรักและความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นที่มองเห็นใจโลกมากขึ้น ไม่ว่ามันจะยากลำบากเพียงใดเราก็ควรพยายามและตั้งความหวังไว้ที่สภาพแวดล้อมอันดีต่ออนาคตของลูกหลานเรา และแนวความคิดดังกล่าว ได้ถูกหยิบยกมาเป็นแก่นแกนของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่แตกต่างอย่างน่าสนใจจากศิลปินผู้ใส่ใจต่อ เสียงเพรียกแห่งขุนเขา คนหนึ่ง

สมลักษณ์ ปันติบุญ คือศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานเครื่องเคลือบดินเผามาอย่างยาวนานในเส้นทางศิลปะ ด้วยจุดเริ่มต้นของการรำเรียนในแนวทางจิตรศิลป์ที่เชียงใหม่ ต่อยอดด้วยการฝึกฝนและประสบการณ์งานสอนในประเทศญี่ปุ่นหลายปี เด็กหนุ่มผู้หลงใหลการวาดภาพจึงก้าวออกมาในฐานะของ Ceramist หรือศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานด้านเครื่องเคลือบดินเผาที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และหวนกลับมาค้นสู่บ้านเกิดที่จังหวัดเชียงรายด้วยสำนึกของความรักหวงใย ปรารถนาจะดูแลชิดใกล้แผ่นดินที่ตนเองเติบโต

กระบวนการกลั่นกรองสาระในผลงานทำให้เครื่องเคลือบดินเผาของเขาเป็นมากกว่าถ้วยชาที่หยิบฉวยมาใช้ได้โดยไม่ต้องเหลียวมอง แม้ว่าในขั้นตอนการทำงาน สมลักษณ์จะยังไม่เคยละทิ้ง